

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 71. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137150760512/facsimile.pdf> (tilgået 10. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

Nat. Fra Skoven, nær derved, lød Latter og Sang over til ham. Det var de unge Karle og Piger, som vare saa muntre paa deres Vandring. *Otto* stod stille og tankefuld ved det aabne Vindue. Maaskee var det Maanen, som gjorde hans Ansigt saa blegt. Hvad tænkte han paa? Afreisen maaskee! Kun een Dag endnu vilde han blive her, hvor han fælte sig som hjemme; men Reisen gik jo til det egentlige Hjem, til Bedstefaderen, *Rosalie* og den gamle Præst, som alle holdt af ham. *Otto* stod lyttende og taus. Vinden bar Sangen tydeligere over fra Skoven.

»Det er deres Glæde, deres Lykke!» sagde han. »Den skulde ogsaa være blevet min!» laae der i det Suk, han udaandede. Hans Læber bevægede sig ikke; det var kun hans Tanke, der talte sit stumme Sprog. »Jeg skulde have staaet paa samme Punkt som disse; min Sjæl have været bundet i Støvet! og dog havde den været den samme, jeg nu har, som vil omfatte alle Verdener! den samme, begavet med denne Stolthedsfølelse, som driver mig frem til Daad og Virken! Min Skjæbne svævede mellem at worde een af disse eller stige til hines Kreds, Verden kalder den høiere. Taagebilledet sank ikke ned i Møsedyndet, men steeg op i den høie, forfriskende Luft. Og er jeg lykkelig derved?» Hans Øie stirtede stivt ind i Maanens oplyste Skive. To tunge Taarer rullede over hans blege Kinder. »Uendelige Almagt! Du er til! Du styrer Alt! paa dig vil jeg stole!»

Et sørgmodigt Smil gik over hans Læber, han traadte tilbage i Værelset, foldede sine Hænder, bad og følte Ro og Hvile.